

священне отъ должности те, единого Судія, защо то е той орудіе, закона, и одно иѣкое си непрігледваніе, кое то може дае упростенно на единого приста человѣка, е погрѣшка вепростена на онаго, кой то е опредѣленъ да суди, и да опредѣлява за гражданско то состояніе, и за гражданска та почесть. Прехвалий Аристидъ, кога судеше двоица человѣцы, единый отъ тѣхъ за да распали судителя противъ противника си, начиаль бѣше да дума, чв преговорилъ бѣше нечисленни грозны хорты противъ Аристида: но неистѣнныи онъи мужъ — Остави, рече му, колко то твой противникъ бѣше приговорилъ грозны хорты за мене: нека сега испытами какво ти е направилъ: тука не самъ судія да суда грозны те хорты, кон то думатъ противъ мене, но самъ опредѣленъ да судя ваше то разногласіе.

Некорыстолюбіе.

Некорестолюбіе ся дума да презыравамы сѣкоя спечалба, за да не бы оничтохны наша та почесть, и характеристиръ, кога правими или думами иѣщо противно, на должносты те ни и на совѣсть та ни. Андраптръ, Македонскій Царь, пратиль былъ, на Аениянскаго воиноначальника Фокіона голѣмо количество отъ сребренницы. Фокіонъ исхварли ги; и ие ги прія: и онъ, кой то ги донесе рече му, ако ты ги нещещъ, пріими ги по крайний мѣръ за сына ти, отговорися Фокіонъ не, а